

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-ut 4 szám
hova a előfizetési pénzek
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendők.

Nyitott ében egy sor
közlési díja 20 fillér

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egészévre 10 kor. — fillér
Félévre 5 kor. — fillér
Negyedévre 2 kor. 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adnak vissza

Hivatalos közlemény.

6265—1900—I. Szarvas község előljárói.

Hirdetmény.

Értesítetik a közönség miszerint az 1901
évre választandó 20 iparhatósági megbízott vá-
lasztására határidőül a szarvasi főszolgabíró
hivatalos helyiségébe f. évi december hó 4-ik
napjának d. e. 10 órája tüzetett ki.

Szarvason, 1900. november hó 23-án.

Az előljárók nevében:

MELIS JÁNOS, SALACZ JÓZSEF,
bíró. h. első jegyző.

10093—1900—ikt. Szarvas község előljáróitól.

Hirdetmény.

Alólírott községi előljáróság részéről ezen-
nel közhírré lételek, hogy a község területén
lévő s a községi képviselő testület 162/896 sz.
közgyűlési határozatával mintegy 26 km. hossz-
ban megállapított

7 községi (közül) közut törzskönyvező

munkáinak biztosítása céljából a képviselő
testület 185/1900 sz. határozatával jóváhagyott
alábbi feltételek mellett zárt írásbeli verseny-
tárgyalás fog tartatni.

1. A törzskönyvek (térrépek és műleírások)
minden utvonatra külön a 71871/892, és
43110/1893 számú kereskedelemügyi ministeri
rendeletnek megfelelően szerkesztendők.

2. Az állandó pontjelzők $10/20$ cm. mé-
retű jó minőségű kőből az elhatárolási karók
Sz. V. betűkkel a hektometer karók megfelelő
számmal ellátott $7/70$ cm. méretű alól $5/50$
cm. méretű keresztívával ellátott akáczfából, a
kilometer oszlopok $10/160$ cm. méretű kellően

kiállított akáczfából rásütött számmal alól
 $10/50$ cm. méretű akácz keresztívával ellátva
készítendők.

3. Az előző pontban említett elhatárolási
és hektometer karók valamint a kilometer
oszlopokhoz szükséges akáczfát a község adja
sajátjából, ezeknek kifaragtatása és elkészítte-
tése azonban vállalkozó terhe.

4. A munkákat 1901 augusztus hó első
napjáig készítenő el.

5. Az ajánlatokhoz a vállalati összeg 5%-a
melléklendő mélyösszeg a szerződés megkötése
alkalmával a vállalati összeg 10%-ára lesz
kiegészítendő s mint biztosíték a munka hite-
lesítéséig a község közpénztárában letétben fog
tartani.

6. A munkára nézve a kilometerenkénti
egység áron és az azzal kiszámított vállalati
áron felül kiteendő még külön az az egység
ár, a melyért a vállalkozó mérnök a magáno-
soktól esetleg elfoglalandó területek szükséges
munkáit kataszteri holdanként végezni hajlandó.

7. A fentebbi munkálatra vonatkozólag
vállalkozóval szerződés fog köttetni s ennek
valamint ezen szerződési viszonyból származó
egyéb kötelezettségeknek viselése vállalkozó
terhe.

8. A képviselő testület fenntartja magának
a beérkező ajánlatok között a szabad vá-
lasztás jogát.

Felhívtnak a versenyezni kívánó okleveles
mérnökök, hogy ajánlataikat melyben kiteendő,
hogy a vállalati feltételeket ismerik s azokat
magukra nézve kötelezőknek fogadják el a leírt
módon felszerelve alólírott községi előljáróhoz

1900. évi december hó 15-ig

adják be.

9. A megkötendő vállalati szerződés a
községre nézve csak a képviselő testület jóvá-

hagyása után ellenben vállalkozóra a szerződés
aláírásakor válik jogérvényessé.

Kelt Szarvason, 1900. november 15.

Az előljárók nevében:

Melis János, Salacz József,
bíró. h. első jegyző.

Osztályharcz.

Nincsen seb a társadalom testén, melynek
hatása károsabb, eredményei veszesebbek vol-
nának, mint ha annak alkotó elemei kelnek
egymással harczra.

Nem szorul e tétel bővebb magyarázatra,
sem bizonyításra. Amaz átlátszó és megdönthe-
tellen igazságok sorába tartozik, melyeket a
logikus gondolkodás és a tényekből levont ta-
nuságok egyaránt bizonyítanak. Tartalma a
banálissá vált valóságok sorába tartozik, a
melyek lajstromozatlanul illeszkednek a közke-
letű igazságok leltárába.

De bármily igaz is e tétel, tanúságai hatják
át legkevésbé az emberiséget. A történelem
lapjaira elmult évezredek eseményeinek megrög-
zítéséből látjuk, hogy valahol egy országos
szervezet bomlásnak indult, társadalmi élet
korhadásba ment át, az osztálygyűlölet játszotta
az erjesztő elemek között a főszerepet, sőt sok
esetben ez volt a romlás és pusztulás egyedüli
okozója. A hatalmas római világbirodalomnak,
a mely egy világot vetett uralma alá, ez ásta
alá létét és lappangó mérge azóta is számos
virágzó állami létet semmisített meg, alattomos
erővel támadván meg gyökereit, hogy annak
nyomában az egész törzs elpusztuljon. Elmond-
hatjuk tehát, hogy ha valamely társadalmat az
Isten büntetni akarja: az osztályharcz nyomo-
rúságaival veri meg.

A jelen perczben úgy látszik, mintha

TÁBOZA.

Vad-rózsa.

— Rajz. —

Némegy Imrétől.

Még egy lobbanás — és azután csak a hamu alól
pislog a parázs; — mily végtelen vonzóerő, mi csodás
világ van abban a tűzcsomóban ott, — talán kőszá-
bolygó lelkék üzik, kergetik egymást, — vagy csak a
megsemmisülés gondolata az, ami vonz, mi az ismeret-
len hon felé kerget? Ki tudja!

Sokáig néztük mi is együtt ugy-e, édes lelkem
de az vidáman pislogó pásztortűz volt, — pajkos pász-
torfűnk ülék körül, mesés tündérországáról folyt a
beszéd, majd messzehangzó méla furulyaszó — ragadta
meg figyelmeket, mint oly hang, a mely a fényes
termekben teljesen ismeretlen.

Oh, azok a fényes termek!

Milyen szigorú bilincsekbe szorítják a lelket s
mily hamar elhervasztják.

Mit érdekelné ezek halandóit a tündér Ilona me-
séje, az Argilus királyfi, meg az egyszerű furulya méla
szava, nem értik ők azt, a mit a nép természetes
költészete csillogó zománczsal von be. — Ismeretlen
volt előttd is a hang, a beszéd — de felpezsdült tőle a
véred s félmámorban válladra hajtád szép bodros szöke
fejecskédet s elmélázva hallgattad!

Nem ugy volt? Egy pillanatra beláttad, hogy az
a fényes élet s minden a mi körülvesz, csak aranymáz-

hazugság, álfény, hogy csak itt, a szabad, csendes
csillagos ég alatt beszélnek, itt éreznek az emberek a
szívnek tiszta hangján igazán.

A pásztortűz pislogó, fellobbanó lángja ráveté
fényét a vadrózsátörre — száz virág fűrdött a fellobbanó
fényben s megrezzent a mint a játszó enyhe szellő
búdolkolva suhant el ágai között.

Ugy-e magad sem tudtad mit cselekszel, mikor
puha, fehér kezddel leszakasztottál egyet — a vadróz-
sákból.

„Vegye,” mondád, „ez óra emlékeül,” mert soha,
soha se voltál ily boldog.

S a mikor azt kérdezém, lehets-e még ily boldog,
azt sugták ajkaid: „csak veled!”

Lám, a pásztortűz pislogó világa, a tündér Ilona
meséje, a vadrózsabokor rózeája kimondatta véled azt,
mit én hosszú évek során nem tudtam kimondatni.

Futó csillag hullott le az égről, hosszú fényes
szallagot vont maga után és én azt hittem, hogy az
más csillaga, nem az enyém, pedig mikor én oly közel
hittem magam a földi édenhez, akkor, akkor voltam
hulló csillag. Bízte szíved elszégyelté magát, hogy
egy pillanatra ellágyult.

Nyugtalanokó paripák türelmetlenkedése vort fel
az álomból, ismét nyeregben voltunk, ismét a fénymázás
termek bábuai lettünk.

Végo volt az idyinek, — ismét „uram”, „asszo-
nyom” megszólítás járta.

Nem tudom, de én visszavágytam oda, a pásztor-
tűz pislogó világa mellé, a mely napfényre hozta a
drága gyöngyöt, mely benned lakott, azt a hamisítatlan
jóságot, mi annyi lom és hamu alatt még élt. Hogy te,
édes lelkem, visszavágytál-e, nem tudom!

Másnap reggel nem jöttél le, aggodó komornád
titokban megszűgá, hogy „migrain-ed” van.

Oh, átkos divatu betegség!

A szelid jóság és a gögös rosz vívott benned
elkeseredett csatát.

Lelked visszaesett az elfásultságba, mely csak
izgató jelenetekben tudott élni.

Haragudtál a vadrózsára, de hát hogy is tehetted
ki magad annak a veszőlynek, te, a ki kaméliák közt
fürödél, hogy hókacsóidat megsejtse?! Drága kék vé-
red minden cseppe bosszú után kiállt!

Elmult egy, elmult két nap és én emésztő két
ségbeesésben kínlódtam.

Végre felvirradt a harmadik nap s bíboros sugara
ezerféle színen tört meg a harmatcseppeken. A fülemüle
dala hangzott a távoli berekben, s te mint istennő
haladtál a susogó lombok alatt, arczod halavány volt, a
kiállt szenvedés nyomait viselék vonásaid.

Még egyszer láttam szememben a szerelem varázs-
fényét fellobbanni, még egyszer láttalak annak, a
minek kellett volna lenned.

Oh e látomány mélyen bevésződött lelkembe!

Azután vége volt mindennek!

Nem szerelem volt az, mi szép kék szemedből
kisugárzott, hanem harag, düh s Isten tudja még mi
nem.

Ei volt köztünk tépve a láncz, oltópte a divat, a
szokás, ott a fényes, díszes termekben az udvariasság
dere megölte a szerelem virágát.

„Adja vissza, uram, azt a haszontalan vadvirá-
got!” így kiáltál felém.

magyar társadalmunk e veszély előtt állana. A mérég még nem hatolt be teljesen a szervezetbe; még nem sikerült a vér egészséges keringését meggátolnia: de a megfertőzés szomorú jelei már mutatkoznak. A veszedelem küszöbén van; legfőbb ideje tehát, hogy ellene védekezzünk.

Tudjuk, hogy állami és társadalmi életünk megerősödésének, állandóságának munkája alig harmincz éve tart. A kiegyezés az az időpont, amelytől az ifjú Magyarország megszületését számítani szoktuk. Halálos zsidóságból ébredtünk fel akkor. Erőnk felszabadultak, a halálos csendet a munka vidám zsidója váltotta fel. Azóta dolgozunk, egy ifjú izmos óriás minden erejével. Az elért eredményekkel pedig, a melyekre e rövid idő alatt eljutottunk, meglehetünk elégedve. A dermedt, visszamaradt országból kultúr-állammá lettünk, ipart, művészetet, kereskedést teremtettünk a semmiből. De a munka még koránt sincs befejezve. Sokat tettünk, de még többet, sokkal többet kell cselekednünk, hogy a nagy célt: hazánknak, mint minden tekintetben méltó versenytársnak beillesztését a nyugat nagy kultúrállamai sorába elérhessük.

Nem az erők szétforgácsolására, hanem az összes erőforrások egyesítésére van tehát szükségünk és pedig nekünk ezerszer inkább, mint bármely más népnek. Nem csupán azért, mert nekünk több a tenni valónk, hanem azért is, mert közöttünk amúgy is elég a széthúzó törekvés, amelyet leküzdeni, sem békés úton elcsendesítenünk eddig nem sikerült.

Mindenki tudja, hogy ez erők alatt a különböző foglalkozásokat értjük. Gazdaság és kereskedelem még mindig nem tudtak igazi testvérekké válni. Nekünk tehát kettősen kell összetartanunk, hogy befelé mint tömör, megingathatlan fal álljunk egyöntetű társadalommal.

Második baj gyanánt, mint amely társadalmi egységünk megbontására van hivatva, jelentkezik a felekezeti ellentét. Ez a kérdés a multban sok bajnak volt okozója. Felkiismeretlen izgatók most újból kísérletet tesznek, hogy belőle céljaikra tőkét kovácsoljanak. Reméljük és hisszük, hogy népünk kipróbált józanságán e kísérletek meg fognak törni és terjesztőik siker nélkül fognak visszahullani a homályba, melyből születtek.

Társadalmunk harmadik nagy baja s talán a legfontosabb, hogy annak osztlályai nem olvadtak még kellőleg össze.

Régi panasz, hogy főuraink nem veszik ki a nemzeti munkából kellőleg részüket. E téren

az állapotok ujabban tagadhatatlanul javulnak. A társadalmi és művészeti életben számos fényes név viselője jutott fényes szerephez, amelyet nemcsak történelmi nevének és vagyonának, hanem eszének, szorgalmának köszönhet.

De ha a nemzeti munka más ágait tekintjük, még mindig szomorú tünetekkel találkozunk ez irányban. Az iparra, a kereskedelemre nézve az a roppant anyagi és erkölcsi töké, mely főuraink kezében van, ma is el van veszve. Szemben a külföldi példával, hol a legnagyobb nevek viselői sem restelik virágzó ipari- és kereskedelmi vállalatokat létesíteni és ez által beállanak a produktív nemzeti munka munkásai közé, nálunk ma is fehér holló számba megy az oly főúr, aki hasonló vállalkozásba bocsátkozik. Még mindig szegénynek tartják a polgári munkát s göggel fordulnak el attól, akinek élelczélját ez képezi, s zömük kizárólag a lóversenyben és hasonló élvezetekben találja gyönyörűségét.

Ez az igazi osztlályharcz, mely gátként áll társadalmunk egyesülése elé. Ez az a tényező, amely társadalmunk egységét megbontja, a munka sikerét állandóan veszélyezteti.

Ennek meg kell változnia. A nagy műben mindnyájunknak össze kell fogni, a nagy munkában egyesülni. Csak így vihetjük törekvéseinket diadalra, így tiporjuk le ellenségeinket s foglalhatjuk el a nyugati kultúrállamok sorában azt a helyet, amely bennünket megillet.

Közügylés.

Szarvas község képviselő testülete folyó évi november 28-án rendkívüli közügylésre gyűlt egybe, melyen a napirendre tűzött s alább felsorolt ügyek nyertek elintéztést.

1. A f. évi november 8-iki rendkívüli közügylés jegyzőkönyve felolvastatott, észrevétel nélkül hitelesített.

2-szor. Laurik István szarvasi lakos azon kérelemmel járult a képviselő testület elé, hogy a régi vásártéri üres telek megvétele iránt közte és Szarvas község között létrejött és mai is jogerős adásvételi szerződés bontassék fel. A közügylés kérvényező kérelmének eleget tesz, vagyis a szerződést felbontja, azonban a folyamodó által már befizetett összeget a felmerült költségek fedezésére visszatartja.

3-szor. Békésvármegye alispánja ismétellen felhívja a községet a vámos utak átvétele tárgyában. A képviselő testület egy korábbi ezen tárgyban hozott határozata mellett megmarad. Ugyanis ezúttal is kimondja, hogy a kérdésben

forgó, nagy terhekkel járó vámos utakat a község kezelésébe átvenni nem hajlandó.

4-szer. Az előjáróság jelenti, hogy a f. évi augusztus, szeptember és október hónapokban tartott pénztár vizsgálatok a pénztárakat teljesen rendben találta. A jelentés örvendetes tudomásul vétetett.

5-ször. Gróf Bolza Géza tulajdonát képező magtár telkének megvételét egy korábbi közügylés elhatározta s a szerződés megkötését elrendelte. Ezen adásvételi szerződés most az előjáróság által beterjesztetvén a képviselő testület által egyhangúlag megerősített s felsőbb hatósági jóváhagyás végett felterjesztetni határozatott.

6-szor. Salacz József helyettes első jegyző az iránt folyamodik a képviselő testülethez, hogy helyettesi díjai utalványoztassanak ki. A közügylés kérvényezőnek a helyettesítés idejére napi 5 korona, az aljegyzőnek pedig napi két korona díjat szavazott meg.

7-szer. Békésvármegye törvényhatósági bizottsága a közegélyezés gyakorlásáról alkotott szabályrendeletet módosítás végett visszaküldi. A tanács a módosított szabályrendeletet a közügylés elé terjesztvén, ezt az általa eszközölt módosítással elfogadta s Békésvármegyéhez jóváhagyás végett felterjesztetni rendelte.

8-szor. Tárgyaltatt Békésvármegye törv. hatósági bizottságának a Szarvason építendő kórház és járvány kórház ügyében hozott határozata. A képviselő testület az e tárgyban hozott határozatától eltérőleg kimondja, hogy a kórház ez időszertől építésétől eláll, mind-azáltal azonban utasítja az előjáróságot, hogy a járvány kórház építése tárgyában tegyen mielőbb előterjesztést. Ezzel a gyűlés véget ért.

Ujdonságok

— **Czukorgyár és a kereskedők.** A Csabán törvövezt cukorgyár ügye mindenfelé a legnagyobb érdeklődést keltette. Nemcsak a gazdák foglalkoznak a kérdéssel, hanem a kereskedői körökben is élénken beszélnek meg a cukorgyár miként való létesítésének ügyét. Így a „Füszkereskedők Lapja” 22 száma elmondván a csabai cukorgyár érdekében tartott, vármegyénk tevékeny főispánja által egybehívott értekezlet lefolyását, a cikk végén ezeket mondja: „Az értekezlet megálapodásai, ha nem is véglegesek, de mindenesetre oly pozitívumok, hogy azokból bátran remélhető, hogy Békésvármegye iparának, munkás viszonyainak és első sorban mezőgazdasági helyzetének javítására egy nagyszabású és rendkívüli értékű gyárteleppel fog gazdagodni. — De mi más véleményen vagyunk. Itt egy alkalom, a melyet füszkereskedőinknek olmulasztani nem volna szabad, hogy a cukor-kartell megszűnéséig vagy esetleg működéséig megbeszéljék. Összerjűk az ország füszkereskedőit és határozottan azon nézetben vagyunk, hogy akadhatnak 2-3000 füszkereskedő, kik részvények jegyzése után a túlsúlyt ezen vállalatban maguknak biztosíthatnák. Ez a cukorgyár akkor nem volna kartellben, de a kartell sem volna meg. Ilyen alkalom nem egy hamar fog még kinálkozni, a mikor oly könnyű szorral le lehetne rázni a roánk nézve oly terhes kartell nyűgét, annyival inkább is könnyű ez, mert az értekezleten jelenlévők ugyanis kimondották, vagy a hatvani gyárral, vagy nélküle, Ennél fogva jó lesz ezen eszmével füszkereskedőinknek foglalkozni, esetleg megbarátkozni, mert az eszme így könnyen keresztül vihető; különben ezen tárgyra még visszatérünk.” — Ime tehát kereskedőinknek is van egy eszméjük és pedig egy igen üdvös eszméjük a cukorgyár létesítését illetőleg.

— **Eljegyzés.** Dr. T a k á c s Iszó orvos, társadalmunk egyik rokonszenves ifjú tagja, eljegyzte Z l i n e z k y Rózsika kisasszonyt, Z l i n e z k y Istvánnak, a békésvármegyei gazdasági egyesület titkárnak szeretetreméltó, bájos leányát.

— **Halálozás.** V a l e n t Pálné született Kocsiss Judit november 27-én hosszas szenvedés után 71 éves korában elhunyt. Temetése november 29-én d. e. 10 órakor az ág. ev. egyház szertartása szerint nagy részvét mellett ment végbe. A család a következő gyászjelentést adta ki: Alólirottak tájadalomtól megtört szívvel jelentik a forrón szeretett hitvesnek, a legjobb édes anyának, nagyanyának és rokonnak V a l e n t Pálné, szül. Kocsiss Juditnak élete 71-ik, boldog házasságának 49-ik évében f. évi november 27-én hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 29-én délelőtt 10 órakor

„Nem lehet, asszonyom! — felelém — „mort . . . mert elveszett”.

„Annál jobb”, hangzott kacajjal ajkadról, „reményem, nyom nélkül tűnik el mindkettőnk emlékéből az a pástortíz!”

„Nem, asszonyom, az nem lehet! Ön akarhatja, hogy soha se legyen többé folytatása, de az én szívem emléktáblájából nem törölhet ki semmit!

Emlékszel e jelenetre?!

Elpirulva sítéd le mosolygó kék szemeidet remegő kezéd az enyémbe téved, egy hosszú mély sóhajjal feleltél s mindennek vége volt.

„Lovagiaság a férfi főerénye, de azért jó barátok, nagyon jó barátok maradunk”.

Megértettelek! A haldokló reménynek utolsó foszlánya is elszakadt a kezomban.

Rejtélynek gondoltam viselődet, pedig csak divat volt, élni . . . látni és láttatni akartál.

Ha pedig megtudják, hogy menyasszonyom vagy az udvarlók tarka lepkeserege szétröppent volna — és csak az esküvő után jüttek volna vissza.

Az első, hogy eltűnjed, nem voltál elég erős, a másodikhoz nem voltál elég romlott.

Elváltunk.

Hosszu évek multán találkozánk . . . Ó minő viszontlátás!

Megrosszent mindkettőnkben a szív, megborzadtunk egymástól.

A hosszú évek sora mily változást, mily rombolást tud tenni az ember lelkén, halandó testén.

Te egy sorvasztó betegség oméasztó körmei között nyögted, ez kíméletlenül tépte le arcod rózsáit.

En — elmondjam mi történt velom . . . a szabadság zászlaja alatt küzdöttem, nem hazámért, hisz az szabad volt — idegen népekért.

Egyik csatában jobb karom, a másikban egyik szemem maradt ott, — arcomra durva, kegyetlen katonák fegyverei vették be örök jelüket.

Ott feküdtél, kebled alig lihegett.

Egy sikoly s a könyvek zápora, adták tudtomra hogy te vagy! . . .

Kérő tekinteted bocsánatot esdett, — hévvel kaptál a kezem után, meg is lebbent a dolmány, de a csonka kar nem szoríthatott vele bucsukezet . . . elrémültél.

Lám ez volt a büntetés a régiért.

Az én szememből is patakzott a könny, elváltunk örökre?

Íde hostam most szomoruan, lehagolt lelkemmel felhantolt sírodra az elhervadt v a d r ó z s á t — legyen könnyű a föld, mely fölütted domborul és legyen a vadrózsza a béke olajága! — Isten veled . . . Isten veled, fényes termek szép halottja!

Sítéd komor az éj, — a hulló zápor vagy könyeim oltották ki az utolsó paraszat? Nem tudom!

Még egyszer és utoljára Isten veled! — Isten veled . . . fényes termek szép halottja.

fognak az ág. h. ev. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Kelt Szarvas, 1900. november 27. Valent Pál, mini férj. Özv. Eszes Mihályné, özv. Plavetz Józsefné, Valent Sándor és neje Such Teréz gyermekei. Eszes Ilona, Eszes Emil, Valent Erzsébet, Valent Margit, Valent Emil, unokák. Áldás poraira!

— **Ezüst pénz a postán.** Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter, hogy a váltópénztári teendőkkal megbízott kir. adóhivatalok székhelyén kívül a szükséges esztüspénz beszerzését megkönnyítse, megengedte, hogy a magyar posta belforgalmában postautalványok feladói kikötésük, hogy az utalványozott összeget a rendeltetés helyének postahivatala esztüskészlete erejéig esztüspénzben fizesse ki. E czérra elégséges, ha a feladó a postautalvány címoldaldának felső részére e szavakat: Esztüspénzben fizetendő, szembetűnően feljegyzi és színes czeruzával aláírja. A kir. postahivatalok egyidejűleg utasítást kaptak, hogy mindazokat a postautalványokat, melyekre nézve, a feladó így rendelkezik, vagy onélkül is, ha a címzett kéri, lehetőleg teljes összegben esztüst érmekekben fizessék ki.

— **Táncpróba.** Roszjarovitz János helybeli táncztánitónak november 25-én tartott táncpróbája az idő kedvezőtlen volta miatt nem igen sikerült. De annál jobban sikerültek az új táncok, melyeket a táncztánító tanítványaival mutatott be. A magyar szótól tánczolta 5 kis leány, a kik közül Süvegcs Ilonka és Kondacs Mariska tűntek ki legjobban ügyes mozdulataikkal. Tánczolták még azon kívül a Körmagyart, Pálotást, mind igen jól sikerült és a táncztánitót hangos éljenzéssel tüntették ki, szorgalmáért a jelenlevők.

— **Házasság.** Ifj. Nuszbek Sándor, b.-csabai kir. járásbírósi aljegyző, a ki csinos verseivel nálunk is ismertté tette nevét, mult hó 22-én esküdt örök hűséget Sarkadon Balogh Emma kisasszonynak. Balogh Anbrus ref. lelkész bájós leányának.

— **Vasárnapi munkaszünet.** Az iparmunkának vasárnapi szünetéről szóló rendelet kiegészítése tárgyában a kereskedelemügyi miniszter elrendelte, hogy mindazon üzletekben, melyek különféle husnomükből előállított hideg élelmi cikkek elárúsításával foglalkoznak, esteli 6 órától 9 óráig árusíthatók: sonka, kolbász félék és egyéb hideg levágottak, valamint sajtok, de azzal a korlátozással, hogy ezen elárúsításnál az üzleti segédzemélyzet igénybe nem vehető, továbbá, hogy a megnevezetteken kívül a vevőközönségnek semmiféle más árucikk ki nem szolgáltatható.

— **Eljegyzés.** Baltazár Jónó gyapjui uradalmi gazda tiszt a napokban eljegyzte Christópf Lóri kisasszonyt.

— **Megyebeli gimnáziumok állami segélye.** Az országgyűlés elé terjesztett az 1901-ik évről szóló állami költségvetésbe a vallás- és közoktatásügyi miniszterium a békésmegyei felekezeti gimnáziumok állami segélyezése czimén a következő összegeket vett föl: az 1901-ik évben fog kapni a békései ev. ref. gimnázium 14 ezer koronát, a békéscsabai ág. hitv. ev. Rudófi főgimnázium 20 ezer koronát, a szarvasi ág. h. ev. főgimnázium 31 ezer koronát. Ezenkívül a gyulai katolikus gimnázium számára is föl van véve néhány ezer korona segélyezés czimén. Ugyancsak az 1901-ik állami költségvetés terhére van előirányozva véve a szarvasi főgimnázium új épületének költségeire 200 ezer korona építési segély. — A szomszéd gimnáziumok közül a nagyszalontai 4 ezer a mezőtúri ev. ref. főgimnázium 18 ezer korona állami segélyben fog részesülni a jövő évben.

— **Hidátvétel.** Békés-Szent-András község tulajdonát képező és a Holt Köröson keresztülvezető vámos fahíd vámszedési jogáról a község lemondván, miután a híd az állami transverzális műútba esik, annak, az állam tulajdonába való átvételét a kereskedelemügyi miniszter elrendelte és az átvétel módzatainak megállapítására a helyszíni tárgyalást f. évi december 11-én d. e. 10 órára Békés-Szent-András községházához ki tűzvé, annak vezetésével Petracsek Ferencz műszaki tanácsost bízta meg.

— **Halálozás.** Horváth Károly orosházi kir. közjegyző életének 56-ik évében folyó hó 23-án Orosházán meghalt. Az elhunyt a vármegye törvényhatósági és közigazgatási bizottságainak tagja volt és mint ilyen a vármegyei közügyekben, ezenkívül a községi és általános társadalmi életben mindig élénk részt vett. Munka és áldozatkészségénél, egyéni képességénél fogva a forumon elsőrangú szerep jutott neki, miért is benne minden szép és hasznos közügy busgó és lelkiismeretes munkását és támogatóját, a vármegye bizottságai egyik leiszorgalmasabb tagját veszítették el. Nyugodjék békében!

— **Fertőző betegségek ellen,** melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztettek biztos óvszer a tiszta egészséges ásványvíz. Felhívjuk tehát szíves olvasóink figyelmét a „Kristály“ Szt. Lukács fürdői hegyi forrás hirdetésére.

— **Csodabogár.** Beállit tegnapelőtt a szegedi rendőrkapitányhoz Csordás János, jóképű tanjai paraszt a torkának rövid közörlése után imigyen szónokol:

— **As iránt sziveskedtem befordulni,** hogy ósergi jus-jutalékomat úgy előlegeztem, hogy felerészbem nagyobb részt még most is atyám nevében telekkönyvelődik.

A rendőrkapitány meghökkenve tekint a pana szóra:

— **Mi a csudát akar Csordás? Beszéljen értelmesen.**

A paraszt erre ujra nekifohászodik és folytatja: — **Rokoni,** hogy ne mondjam atyafiságos indulat vezetése erányában szölléri birtokom páskumja az árvtörvényesség határozati ítélete által bíróságilag rám telekkönyvelődött ugyan, de azonban a rokoni gyökzködés s a fiskárisom pörvesztése által jutalékom hasznot huzni nem tud, nos kérem a tekintetes királyi szolgabíró urat sorom erányában határozatilag rendelkezésben közbe lépni s igazságomat kikeresni.

A rendőrkapitány erre felugrik dühösen és magából kikelve kiáltja:

— **Marha parasztja.** Hol tanult magyarul?

— **Jobban méltóztatom,** mint a téns ur, s ha a beszédem értelmesni nem tetszik, úgy sajnálom, úgy látszik, magyarul kevéské tudja — felelé nagy bőbeszédűséggel Csordás.

As utolsó szótágokat már az ajtón kívül nyögte a paraszt, mert a türelmét vesztett rendőrkapitány kidobta a cifra beszédű magyart.

— **Lám,** hova vezet a stilus kuriális.

C S A R N O K.

Juanito és Chata.

— Spanyol elbeszélés. —

Élt Sevilla városának Triána nevű külvárosában egy tíz éves fiú, akit Juanito el Morenito-nak hívtak, mert oly barna bőre volt, mint a móroknak. Árva volt apáról és anyáról és csak úgy nőtt fel Triána kövezetén lsten jóvoltából, mint valami vadfüveske. Majd a szabad ég alatt hált, majd valamelyik korcsma istállójában; hol egy marék édes makkból hol olesón vett sült halból táplálkozott. És hogy ezen csekély élelmi szerhez hozzá jusson, százféle aprómesterséget is folytatott, a melyek közül a legnagyobb hasznot hozó az volt, hogy szinlapokat árult a színház kapujában. Daczára rongyos ruházatának csinos fiú volt; ragyogó szemű, mosolygó arcú, göndör hajú és nagyon barna arczbőrű. Ez utóbbi tulajdonsága miatt hívták Morenito-nak. Különböen egy kis cigányvér is folyt ereiben és mint a cigányok, független természetű volt. A kóbor életet kedvelte és a bikaviadatok iránt rajongó szeretettel viseltette.

Nagypéntek reggelén rosszkedvűen ébredt. Két egész hétig, míg a misteriumok tartottak, a színházak zárva voltak és így nem tudván szinlapeladó mesteriségét folytatni, nem volt egy quartó sem a zsebében. Szegényeségét annál is inkább érezte, mert husvét napján kellett egy nagyszerű bikaviadalnak végbe menni Mazzantini és Toscuolo viadorokkal és így, látva zsebei türességét, meg lett volna fosztva kedvencz mulatságától. Epen ezért elhatározta, hogy elmegy Sevilla utczáiba szerencsét próbálni és miután az „Esperanza“ kolostoráról nevezett szüz Máriához burzón imádkozott, kirázta a hajában maradt szalmaszálakat és sietve távozott az istállóból, ahol az éjjelt töltötte.

Négy óra hosszág taposta már a város utcáit. Beszívta a sült balak s a forró olajban barnára sült czimetes kalácsok illatát, mohón követve a bikaviadorok nyomait, a kik lassan lépdeltek el a káváházak előtt feszes ruházatukban. Nagyon éhes volt már s nem talált módot egy peseta megszerzéséhez sem.

Végre nem tudván már tovább menni, egy előkelő palota árnyékában helyet keresett a pihenésre.

Aki alszik, az ebédel. És mivel Morenito még csak nem is reggelizett, egy jó adag alvással elégitette ki magát. Nemokára mélyen aludt és így valóban elragadóan szép volt. Egész teste hosszában végig nyult a fehér kólapon, egyik karja fekete, göndör-fürtű feje alá hajtva hosszú szempillája, szemhéjja lezárva és piros ajkai bizonytalan mosolyra nyilva ragyogó fehér, picai fogakat lepleztek le.

Amint így aludt, egy turista pár ment épen arra. Egy fiatal házaspár, ami karjaik egymásba fonásának a módjából látszott.

— **Nézd csak,** milyen szép ez a gyerkőcz — mondá a fiatal férj feleségének, mialatt megállt, hogy az alvóban gyönyörködjék.

Milyen szép festmény lenne ebből! Milyen érdekes helyzet. Minden ki van benne fejezve, egészen ennek a nyitott kéznek különös mozdulatáig, a mely azt látszik várni, hogy az alvás alatt valami nem várt ajándék essék belé.

— **Tudod mit? —** Mondá a fiatal nő.

— **Nagyszerű meglepetés lenne annak az alvó**

funak, ha egy ezüst pénzt tennék a markába, amit azután fölbredésénél megtalálna.

A szerelmesek bökeztek. A fiatal ember kivett tárczájából egy öt frankos pénzdarábot és vigyázva a nyitott kézbe helyezte, a mely a hideg pénz érintésére egy gőpies mozdulattal becsukódott.

Ezután a fiatal pár nevetve távozott.

Morenito folytatta az alvást és amig aludt, álmodott. Azt álmodta, hogy egy szívárványszintű létrán leszállott egészen ő hozzá az „Esperanza“ kolostorról nevezett szeplőtelen szüz. Hajában lilomkorona volt, kezében fehér rózsákat tartott és mézédos hangon azt mondá neki:

— **Juanito,** te sohasem feledkeztél meg reggel és este hozzám imádkozni. Fiam feltámadásnak tisztelőté megakartalak érte jutalmazni. El fogsz menni vasárnap a bikaviadatra.

A mig ezt mondá a szüz Mária, Morenito kezébe ráta a fehér rózsák szirmait és estében minden rózsza szírom egy ezüst pénzdarábát változott.

Morenito oly nagy örömet érezett álmlában éfföltött, hogy fölébredt róla. Kinyújtózkodott és — ő csoda az egyik kezéből téher pénzdaráb csuszott ki és ezüstös pengéssel a kólpra esett.

Nem hitt sem szemének, sem fülének. Felvette a pénzt. Vadonat új öt frankos volt. Tehát a szent szüz nem tréfált vele s ő olmehet a bikaviadatra. Egy ugrással talpon volt s elkezdett a „Toros“-tér felé szaladni.

Mikor a „San Pablo“ utca sarkán befordult, majd nem fölköött egy Triána külvárosbeli kis leányt, a kit már gyermekkorra óta ismert s akit Chata-nak hívtak. Nagyon halvány volt s nagy fekete szemei tele voltak könnyel.

— **Mi bajod van Chata? —** Kérdé Morenito.

— **Anyám beteg —** felelé a leány és már két éjszaka virrasztottam. Nálunk volt az orvos ma reggel és gyógyszereket rendelt, de a gyógyszerész nem akar semmit sem hitelbe adni. Mit tevő legyek? Ha a lélek harangot meghuzzák számára, akkor az én számomra is fog az szólni.

Egy pillanatig gondolkozott ezen Morenito tekintetét a Chata nedves fekete szeméibe mélyesztve. Azután gyorsan kis barátneja kezébe tette a csodás pénzdarábot.

— **Fogd Chata —** mondá — **vedd el ezt a pénzt; az „Esperanza“ kolostorról nevezett szüzötől kaptam. Nem fog megharagudni, ha anyád meggyógyítására fordítom.**

Chata annyira megvolt hatva, hogy nem is köszönte meg, hanem szaladt egyenesen a gyógyszerészárba.

Morenito tehát nem mehetett el a bikaviadatra. De azért nem kevésbé vig vasárnapot töltött. Ezen a napon jobban lett Chata anyja és a leányka eljött a korcsma udvarára Juanitonak köszönetét mondani.

Egy kicsit kiültözött a Juanito pénzének maradvékából, két piros rózsát vett, melyeket fekete hajába tűzött. Elmentek mindketten a quadaquivir partjára sétálni az Alameda virnó narancsai alá.

Mikor egy árnyékosabb rejtőkelyre értek, mely magas myrtus bokrokból volt képezve, a kis leány hirtelen mind a két karját Morenito nyaka köré fonta és a legesekelebb álszemérem nélkül mondta:

— **Szeretlek Juanitót és ha akarod, majd ha húsz éves leszel, a feleséged leszel. Aconit.**

Felolós szerkesztő: SZIKES ANTA I.

3426 1900 tk. szám.

Árverési hirdményi kivonat.

A szarvasi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az öcsödi takarékpénztár végrehajtónak Bende László és neje illetve ennek örököse Bende László végrehajtást szenvedő elleni 1200 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében, az öcsödi 714 sz. tjkvben A. 1. rsz. a. fekvő s Bende László és neje Kováts Lidia nevében álló 907 hrsz. beltelkes házra az árverést 866 K.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900 évi december hó 28-ik napján d. e 9 órakor az öcsödi községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881 LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szarvason, 1900 évi okt. hó 11 napján.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.
M É S Z Á R O S.
kir. jbiró.

1650—1900. végreh. sz.

Árverési hirdetmény

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 949/1. sz. végzése folytán Dr. Szendrei Henrik ügyvéd által képviselt Pollák Mór felperes részére Ungváry Berta alperes ellen 900 kor. fil. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesről lefoglalt és 666 kor. becsült ingóságokra a szarvasi kir. járásbíró V. 949/1. sz. végzésével a további eljárás elrendeltétvén, annak az alap és felülfoglalatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna Ócsodón, alperes lakásán leendő vinceltartás határidőül 1900. évi december hó 11. napján délelőtt 9 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, edények és ágyneműk s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükségesétlen becsáron alul is el fogják adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegy-ökönnyből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Szarvason, 1900. november hó 28. napján.

Magyar Mihály,
kir. bírósági végrehajtó.

6363—1900. Szarvas község előjárótól.

HIRDETMEYNY.

Alulírott községi előjáróság közhírré teszi, hogy a f. év tavaszán, hozzá értő aradmegyei szőlő munkásokkal ripária portalis amerikai alanyon készített fás ojtványok kiszedése és kiválogatása befejeztetett. Minél fogva az alább jegyzett mennyiségű fás ojtványok kerülnek eladásra és pedig:

a., borfajok :

1. Olasz rizling	1844 drb.
2. Kadarka	538 "
3. Rózsa bakator	1680 "
4. Mézes fehér	1700 "
b., csemege fajok :	
5. Muscat Alexander	456 "
6. " Hamburg	1465 "
7. Chasselas rouge	3585 "
8. " musque blane	
(passatutti)	3381 "
9. Vegyes csemege faj	2092 "
10. Vegyes zöld ojtvány	2000 "

Összesen : 18741 drb.

Ezen ojtványok a községi vinczellér ált. személyesen válogattattak ki, jól összeforrottak és kifogástalan gyökérzetűek.

A községi előjáróság a szőlő telepítést előmozdítani óhajtván, ez okból az előállítás felmerült költségek össze számítása után 382/900 sz. tanácsulési határozatával az ojtványok árát következőleg állapította meg :

a., borfajok helybelieknek 100 drbonként 10 korona, vidékieknek 16 korona.

b., csemege fajok helybelieknek 100 darabonként 12 korona, vidékieknek 20 korona.

c., Zöldojtvány helybelieknek 100 darabonként 8 korona, vidékieknek 12 korona.

A helybeli szőlőbirtokosok közül csak azok tarthatnak igényt e kedvezményes árra, akik ojtványok eladásával üzletszerűen nem foglalkoznak.

Megrendelések a mai naptól kezdve a községi pénztárnoknál eszközölhetők s az ojtványok ára átvétel előtt ugyanott fizetendő ki.

Az ojtványokat a községi pénztárnok és ellenőr által kiállítandó utalvány alapján az Erzsébet ligetben lévő községi szőlő telepen a községi vinczellér szolgáltatja ki.

Szarvason, 1900 november hó 1-én.

Az előjárók nevében :

KOVÁCS J., t. bír. SALACZ J., h. első jegyző.

Fa és szén eladás.

Hatóságilag engedélyezett körfűrész telepe-men elsőrendű

felvágva, ugyszintén elsőrendű

Műszenet

— házhoz szállítva — nagyban és kicsinyben a legjutányosabb árban kapható.

A n. é. közönség becses megrendelését kérve, vagyok

Teljes tisztelettel :

Pletenik József,
kereskedő.

Kapható minden jobb fűszerkereskedésben és vendéglőben.

M.K. ÉCZETEM
VEGYTANI INTÉZETE:
A KRISTÁLY
SZT. LUKÁCSFURDOI
HEGYFORRAS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ASVANYVIZ
KAPHATÓ
FÜSZERKERESKEDÉSEKBE
VENDEGLŐKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KÖCSIBEN.

A legízletesebb és legelősebb ásványvíz.
Több száz kiváló orvos által ajánlva.

Kapható minden jobb fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Köhögés és rekedtség ellen a legbiztosabb gyógyszer a

Kaiser-féle meliczukorkák

mely 2650 jegyzőileg hitelesített bizonyítvánnyal el van ismervé. Egyedül álló szer biztos segítségre köhögés-, rekedtség-, katarus- és elnyájkodásnál.

A czukorkák 20 fill. és 40 filléres dobozokban kaphatók

BUGYIS ANDOR
gyógyszertárban
SZARVAS.

Kiadó lakás.

Bednár Istvánnak, Juhászutca 650 számú házában, 3 utcái, s egy udvari szoba, s a hozzá tartozó mellékhelyiségek, f. é. december 1 től bérbe kiadó. Értekezni lehet, Gaál István kir. albiró úrral, esetleg a tulajdonossal.

Hirdetés.

Néhai Mikolay János hagyatékát képező 107/108. számú

h á z

és mongoluzi szőlő szabadkézből eladók. A feltételek megtudhatók Dr. Mikolay István orvosnál.

Sírgöny czim : Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason.

(Kórház utca 1260 házszám alatt saját házában.)

elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban : ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászestet megtörténtével, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók 1 frittól feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frittól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frittól feljebb. A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel : **Nádházy János.**

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzy Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1900.